

Butlletí del Comitè de Defensa Local

Vilanova i La Geltrú, 12 d'octubre de 1936 :-: N.º 82

Resum de l'actuació del Comitè

Disolt aquest Comitè per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya del 9 de l'actual, creu arribat el moment de donar compte al poble de la seva actuació, fent balanç general de tot l'actuat, que és com segueix:

Defensa interior

Pel Comitè de Milícies, de manera fixa i seguida, s'ha cuidat de l'ordre de la vila, aconseguint que no fos alterat i evitant que es realitzessin malifetes de cap mena, per qual cosa montà unes rondes de milicians, que portaren amb tota cura el seu comès.

Defensa exterior

Amb la guarda de les barricades es controlà tothora l'entrada i sortida de vehicles de tota classe, i es prengueren les mesures oportunes per a fer impossible tot atac per sorpresa, quedant el poble tan ben garantit com una plaça forta.

Treball i Economia

Aquesta Comissió aconseguí eixugar per complert l'atur forçós, col·locant els treballadors per rigorós ordre de petició, fent cas omís en absolut de vergonyants pretericions.

Es treballa en la reparació i reforma de les escoles, demolició de l'església de la Plaça de Catalunya; es feren els treballs necessaris perquè es comencés la desviació de la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell, així com també les obres de regadius del Pantà de Foix; ambdues obres començaran dintre poquíssims dies. Hi ha que fer constar que amb les mides preses i sempre que continuï l'assistència del poble com fins ara, està garantit el pagament de les obres començades i les projectades. Ultra l'exposat, aquesta Comissió ha tingut de resoldre moltíssims més afers, que no s'especifiquen per manca d'espai.

Cultura - Notícies - Premsa i Censura

Aquesta Comissió es cuidà d'organitzar el trasllat de domicili dels veïns d'aquest poble, redactar el Butlletí, estendre milers i milers de permisos de circulació, fer les incautacions dels edificis destinats a cultura, cuidar del desenvolupament d'aqueixa fins que se'n encarregà el C. E. N. U.; proposar els tributs de guerra, aconseguint un fitxer dels compte-correntistes; intervenir Telegrafs, Telèfons i la fàbrica de gas, realitzant altres afers de menys importància.

Transports

Aquesta Comissió organitzà tot el transport de persones i mercaderies per carretera, cuidant de la col·locació de xòfers, i procurà tenir sempre els cotxes en perfecte estat. Es cuidà de la incautació de vehicles i muntà un servei de vigilància motoritzada.

Sanitat i Assistència Social

Aquesta Comissió organitzà els serveis de l'hospital d'aquesta vila, que estaven completament abandonats; avui els ferits i malalts estan atesos admirablement. Transformà «Solers» en un sanatori. Internà en establiments *ad-hoc* a diversos malalts de totes classes; i té en projecte i prompte a realitzar la construcció d'un magnífic hospital, en el que hi estarà compresa una casa de maternitat. Reorganitzà els serveis de la Casa Empar, excloguent tota influència de tipus confessional, alliberant als vellets de tota classe de trabes, fent-los-hi la vida més agradable, llevant tot signe de caritat i donant-li el caràcter d'hotel popular.

Proveïments

Tan gran, tan formosa ha estat la tasca desenrotllada per aquest Comitè, que ens considerem en absolut incapaços de transcriure tot el treball portat a cap per aquests companys. Unicament direm que mercès a llur treball aquesta plaça restà completament abastida, i que

ja quasi tenim assegurat l'abastiment d'aquest hivern. Anaren a buscar els queviures on hagin estat, però sempre amb una oportunitat digna de tot encomi.

Agricultura

Dirigits i apoiats en tot i per tot pels nostres pagesos, es portà a cap la col·lectivització del treball de les terres i es planejà la creació de grans cooperatives de distribució que faran la vida del poble moltíssim més senzilla.

Justícia

També el Comitè tingué cura de la bona administració de Justícia, desterrant tots els vicis i corrupteles, aconseguint de manera rotunda que aqueixa s'administrés completament gratuïta.

...

En tan curt espai de temps ens hauria estat impossible realitzar la tasca apuntada si les organitzacions i tots els sindicats no ens haguessin ajudat amb tant d'entusiasme i altesa.

No volem tancar aquest escrit sense fer palesar la bellíssima actuació de l'Ajuntament, que des del primer moment cooperà amb el Comitè amb tot entusiasme.

Aquest Comitè, que va néixer per la voluntat del poble, ha complert totes les seves promences, i espera amb la consciència tranquil·la el fall del poble, únic jutge que acatarà en absolut.

Vilanova i La Geltrú, 11 octubre 1936.

Comitè de Defensa Local

Aquest Comitè, en quedar disolt per disposició del Decret de la Generalitat de Catalunya del 9 dels corrents, fa constar el sentiment que li produí la brusquedat de redacció del mateix.

EL COMITE

Centre Democràtic Federalista

Es convoca a tots els socs d'aquesta entitat, a la Reunió General extraordinària, que, per a tractar del Decret de la Generalitat de Catalunya, referent a la nova constitució dels Ajuntaments, tindrà lloc avui, dilluns, dia 12 d'octubre, a les deu de la nit, al nostre local social.

Donada la importància de l'assumpte, es recomana l'assistència a l'acte.

LA JUNTA

Tothom sap que en la majoria de guerres de caàcter imperialista hi ha hagut sempre un tràfec gràndios d'armament entre els diversos païssos en pugna, tràfic criminal i esga rífós, del qual sols s'han beneficiat les empreses constructores de material bèl·lic, que han estat, en realitat, les que secretament han preparat les masses humanes.

En la Guerra Europea, que fou, més que una guerra de continent, hi hagueren unes «intel·ligències amb l'enemic» sobre el tràfic d'armament. Quan a França li mancava accer, era la mateixa indústria afemanya, per Suïssa, que li en facilitava. A més, Zeirs i Goerz li facilitaven també, instruments d'òptica per mitjà de firmes holandeses.

Apart d'això, durant els anys últims de la guerra, els vaixells carregats de lli amb destí a les fàbriques alemanyes d'explosius, no podien ésser torpedinats pels submarins alemanys, i les autoritats aliades tenien ordre de deixar-los passar.

La Guerra Europea, sota la Inter nacional sagnant dels armaments, demostrà, després, que solament interessos baixos la provocaren.

Recordem haver llegit un llibre documental editat per un militant de la Lliga Alemana dels Drets de l'Home, en el qual es denunciaven els fets que acabem d'anotar.

La indústria d'armaments constituïa un trust internacional, i era lògic, doncs, que les cases constructores defensessin els interessos que els eren comuns.

Llavors, però, podien jugar amb el proletariat perquè el portaven a la massacre fent-lo creure que defensava la Pàtria. Hi havia una part ínfima de consciència de classe, i els homes anaven sols a remolc de baixos interessos.

S'acabà la guerra, i, com a resultat de la qual, es van crear uns anys de misèria en moltes nacions, al mateix temps que això esperonava l'espeit del proletariat i li feia veure horitzons nous. Vingueren uns governs de caràcter democràtic en varis païssos, i, mentre a Rússia feien l'experiència comunista, a Itàlia

feien l'experiència del «socialisme blanc», conegut vulgarment amb el nom de feixisme.

Les nacions, però, tenien èpoques de constant febre. La guerra havia obert una llaga que era de difícil guarir. Els governs no eren estables, i ràpidament l'un succeïa a l'altre. Els païssos que no havien guerrejat, també en tocaren conseqüències ben funestes. S'han anat descorrent els anys amb un angoixa latent.

El feix — el feix miserable — per a poder subsistir a costa de sotjar els pobles, ha tingut necessitat d'expansionar-se. I després d'haver tacat de sang a molts païssos, li ha vingut el torn a Espanya.

El feixisme a Espanya, formaria, amb Itàlia i Alemanya, el triangle que hauria de ferir França, i més tard Anglaterra, triangle que s'aniria engrandint fins ocupar tota l'Europa burguesa. I després, qui sap si també vindria l'ocupació de la U. R. S. S.

A simple vista, sembla que el moviment feixista a Espanya tingui solament caàcter peninsular, però en realitat no és així. Si triomfés, fora la clau segura que obriria les portes al feixisme internacional.

Ací van els esforços de tot un poble per a vèncer. Són més que esforços: sacrificis. Però ens falta una cosa que l'enemic té de sobres: material bèl·lic nombrós i adequat. Creiem, però, que tard o d'hora no ens en faltarà, perquè França i Anglaterra, obriran com aquell qui diu els ulls, puix nosaltres entenem que, si triomfés el feix ací, aquests païssos perillarien seriament. Serà aquest un cop mortal per a la Democràcia internacional i per al proletariat.

No es tracta ara, doncs, de continuar un tràfec sagnant d'armament, com és fèu en la guerra europea; es tracta de tallar soca i arrel a la nova guerra imperialista que s'apropa, i amb això, Espanya s'hi juga el seu porvenir i el de tots els pobles del món.

Remarquem, per acabar, i com a mostra de la solidaritat obrera internacional, el clam del proletariat francès al seu govern, que diu tot-hora: «Avions per a Espanya! Canons per a Espanya! Armes per a Espanya!»

En la plaza de toros de Zaragoza fueron fusilados muchos republicanos y sindicalistas

Un huído de Zaragoza ha hecho en Madrid un relato de la situación de la capital aragonesa.

Ha dicho que no pertenecía a ningún partido, pero desde un principio tuvo el propósito de huir, porque tenía el ejemplo de otros neutrales, que si no desaparecieron fueron fusilados.

Ha añadido que el día que se decidió a salir de su escondite y huir de la ciudad, ésta aparecía animada. Requetés y regulares ocupaban las terrazas de los cafés, dando grandes risotadas.

En la plaza de la Constitución vió los restos de un avión en el que había colocado un letrero, diciendo que había sido derribado a los rojos; y en algunos carteles se afirmaba que iban a acabar con los abisinios catalanes.

Como él se había educado en un colegio católico fué a visitar a un canónigo amigo, rogándole le facilitara un medio para poder comer; y el canónigo, para acceder a ello le obligó a

firmar una adhesión a Falange Española y después le facilitó una tarjeta para ir a unos comedores instalados en el Colegio de Fuencfara, donde todos los días, antes de servirle una comida miserable, los curas y frailes le obligaban a gritar «¡Arriba España!»

Añadió que el número de personas fusiladas asciende a varios millares.

A pesar de que algunos departamentos militares continúan en el departamento de Capitania, los altos jefes están instalados en el piso primero del Café Royalty.

Un día se anunció la celebración de una corrida sorpresa y el hecho consistió en fusilar en la plaza de toros a un centenar de republicanos y sindicalistas.

Terminó diciendo que él, horrorizado ante los desmanes de los fascistas, huyó de Zaragoza y consiguió internarse en Francia por mediación del canónigo antes aludido.

Antes de la guerra era Barcelona el receptáculo de una gran parte de la pilleria nacional y extranjera. A nuestra ciudad aflúan en montón gentes indeseables y perniciosas de todas partes que aquí podían desarrollar sus delictuosas actividades con la impunidad más absoluta.

Durante la guerra la inmigración de gentes de indudable peligrosidad ha sido mayor todavía. Los fascistas fugitivos de otras regiones han buscado refugio en esta ciudad, prevaliéndose de lo fácil que le es aquí proporcionarse escondrijos a la gente maleante.

Y de ahí el que se vean ahora tantas caras nuevas en esta ciudad. Ya sabemos que entre los nuevos huéspedes barceloneses figuran bastantes que han de sernos gratos, por tratarse de antifascistas escapados de la criminal persecución de que fueron objeto por los facciosos en sus regiones de origen o residencia habitual.

Pero el mayor número de los nuevos habitantes de Barcelona lo constituyen fascistas encubiertos, siendo de advertir que, de ellos, están en ínfima minoría los que circulan por las calles y los más permanecen ocultos, unos, en espera de que se les presente ocasión para huir al extranjero y, los demás, a la husma de que, en una u otra forma, puedan favorecer la causa del fascismo.

Es preciso emprender con rigor inexorable, la persecución de todos los facciosos emboscados en Barcelona. En alto grado perniciosos como enemigos que pueden atacarnos a mansalva, traicioneramente, lo son también porque, como consumidores, agravan la situación de la ciudad en lo concerniente al aprovisionamiento de artículos alimenticios.

Tales advenedizos, enemigos nuestros irreconciliables, no son merecedores de la hospitalidad que aquí encuentran. Los que en las actuales circunstancias no estén con nosotros resueltamente, no deben aquí beneficiarse de nada. No tengamos con ellos ninguna tolerancia; delo contrario, muy cara pagaremos la candidez.

Los fascistas agazapados en Barcelona son muy numerosos y pueden darnos muy serios disgustos si no nos anticipamos a sus aviesos designios y emprendemos contra esa gentualla vil una persecución impacable.

Hospital Municipal

Regularització del servei mèdic en la intervenció interior del nostre Hospital.

Hores de visita per als hospitalitzats: de 9 a 10 del matí.

Servei de dispensari. — Medicina i Cirurgia: de 10 a 12 del matí.

L'hora de visita de la tarda es farà sempre que els casos ho exigeixin i a qualsevulla l'hora que sigui.

De 12 a 21 hores, guàrdia permanent, i de les 21 a les 9 del matí del dia següent, un metge de torn responsable de tots els casos d'urgència.

Practicant: de 9 a 13, i a la tarda, el temps necessari per als tractaments ordenats pels metges.

Interns: les hores de visita i dispensari.

Pel que es posa en coneixement del poble en general perquè comprovi la intervenció científica del dit establiment, i també assabenta que les hores de visita als malalts per al poble, companys i familiars, serà des de les 4 a les 6 de totes les tardes, excepte les dels dissabtes, ja que tal dia es precisa per a l'ordenació de l'Hospital i neteja del mateix.

Vilanova i La Geltrú, 10 d'octubre de 1936. — Pel Comitè de Sanitat, JOAN ALBA.